

forbrugerne, som kommer til at stå over for et monopol. De kan jo ikke gå andre steder hen.

Derfor ved jeg ikke rigtig, hvad det er, fru Aase D. Madsen mener med, at der skal være en garanti imod en sådan prisstigning, for den prisstigning ligger jo indbygget i selve forslaget.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Jeg tror, hr. Keld Albrechtsen skal have et lille kursus i konkurrence. Der er noget, der hedder Nordpool. På Nordpool omsættes energien på en børs. Man byder ind, og man fastsætter en pris.

Det, vi skal sørge for, er, at Danmark ikke bliver dette afskærmede område, hvor vi ikke kan slippe af med vores el på markederne. Det har vi jo talt om før i forbindelse med Energinet Danmark, at vi skal have kapacitet, sådan at vi kan få konkurrencen ind udefra.

Det er i den forbindelse, jeg lægger vægt på konkurrencemyndighederne, f.eks. hvis vi nu siger, at man udvider fusionen Elsam-DONG og går ind og køber Energinet 2, så har man jo i virkeligheden den fulde energikapacitet, og de store kraftværker ligger så i den samme koncern. Det er klart, at så skal konkurrencemyndighederne ind og sige, at det her altså ikke går.

Vi så jo i forbindelse med Elsams opkøb af NESAs, at der fik Elsam besked på, at de skulle bortauktionere en meget stor del af deres elproduktion, samt at de skulle bortsælge en del af deres kraftværker. Og det er den måde, vi skal gøre det på, vi skal have Energitilsynet ind, vi skal have konkurrencemyndighederne ind.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jo, men det var jo præcis det, som man forsøgte i forhold til Elsams opkøb af NESAs, nemlig at sikre mod en monopolsituation, hvilket nu ikke længere er muligt, fordi det ligger i selve den her konstruktion. Det sagde fru Aase D. Madsen jo også selv, at nu bliver hele den danske elproduktion samlet på én hånd i ét selskab.

Kl. 16.45

Så vil det jo være sådan, at man vil kunne skruer prisen op på det nordiske marked, fordi Danmark jo er eksportør og de andre mangler strømmen. Og så har man ét selskab, der selv kan bestemme, hvornår man begynder at levere strømmen – det vil sige, når prisen er blevet rigtig god. Og det er da en god forretning for de kommende ejere af dette selskab, men det er jo

ikke så sjovt for de danske elforbrugere, der skal betale den samme pris. Så det er altså en vældig omfordeling i det danske samfund, og jeg kan ikke se, hvordan Konkurrencestyrelsen og andre skal kunne gribe ind, for det er jo en markedspris.

Så er der spørgsmålet: Hvem skal betale de mange milliarder, der skal bruges til at købe København og Odense ud af det her?

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Det sidste spørgsmål først: Det skal naturligvis de selskaber, der går ind og investerer i det. Det er da helt logisk. Andre er der jo ikke til at betale. Det er jo ikke et filantropisk foretagende det her.

På den anden side synes jeg, at de relevante spørgsmål, som hr. Keld Albrechtsen nu stiller, skal vi stille og roligt sende videre til vores konkurrencemyndigheder og få et svar på dem. Det er da helt logisk. Det kan vi da alle sammen kun være interesserede i. Der er da ikke nogen i det danske Folketing, tror jeg, der er interesseret i, at denne fusion ledsages af prisstigninger.

Jeg vil også gøre opmærksom på, at det jo er et bredt flertal i Folketinget – helt ud til SF i den side af salen – der går ind for denne fusion nu, der går ind for, at vi skal sælge aktier i DONG. Det er kun Enhedslisten, der ikke deltager i denne her fusion. Så jeg tror, vi er vores ansvar meget bevidst på det her område.

Formanden:

Tak til fru Aase D. Madsen. Så er det hr. Keld Albrechtsen som ordfører.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne takke formanden for Folketingets Energipolitiske udvalg for tilslutningen til, at vi får en udvalgsbehandling. Vi har fra Enhedslistens side indleveret ti spørgsmål, som vi håber ministeren kan nå at besvare, inden vi eventuelt skal afgive en tillægsbetænkning. Nogle af de spørgsmål berører bl.a. de prisproblemer, som jeg her har drøftet med fru Aase D. Madsen.

Desværre er det jo ikke sådan her i verden, at der nødvendigvis er en garanti for, at det går godt, fordi der er mere end 90 mandater i Folketinget, der har besluttet noget. Det er jo set, at det alligevel er gået dårligt, selv om der har været flertal for det.

Hvis det var sådan, at vi for alvor kunne tro på det billede, som hr. Svend Auken tegnede,